

Van het meest waardevolle op deze wereld zou je kunnen zeggen dat het niet bestaat.

Een idee is niet tastbaar.

Toch is het de basis van wat jij bijdraagt aan de wereld, aan je werk, je kunst, je klanten en je geluk.

Je gedachten en ideeën – de reden dat mensen je in dienst willen nemen, iets van je willen kopen of gewoonweg bij je willen zijn – zijn niets meer dan het product van oneindig kleine elektronische prikkels.

Zoals het schuim van een verre golf opkomt en weer wegsmelt in de zee, zo zijn ook je gedachten van voorbijgaande aard, iets moois dat vervolgens weer weg is.

Als je vanaf een klif uitkijkt over een ruige zee, zie je honderden van deze witte golven.

Elk ervan is uniek, net zoals jouw gedachten dat zijn. Je ideeën zijn gebaseerd op de ervaring die je hebt opgedaan in je leven, precies zoals een golf eerst naar het diepst van de oceaan is geweest voordat hij kort aan de oppervlakte komt, breekt en zich weer vermengt met het blauw.

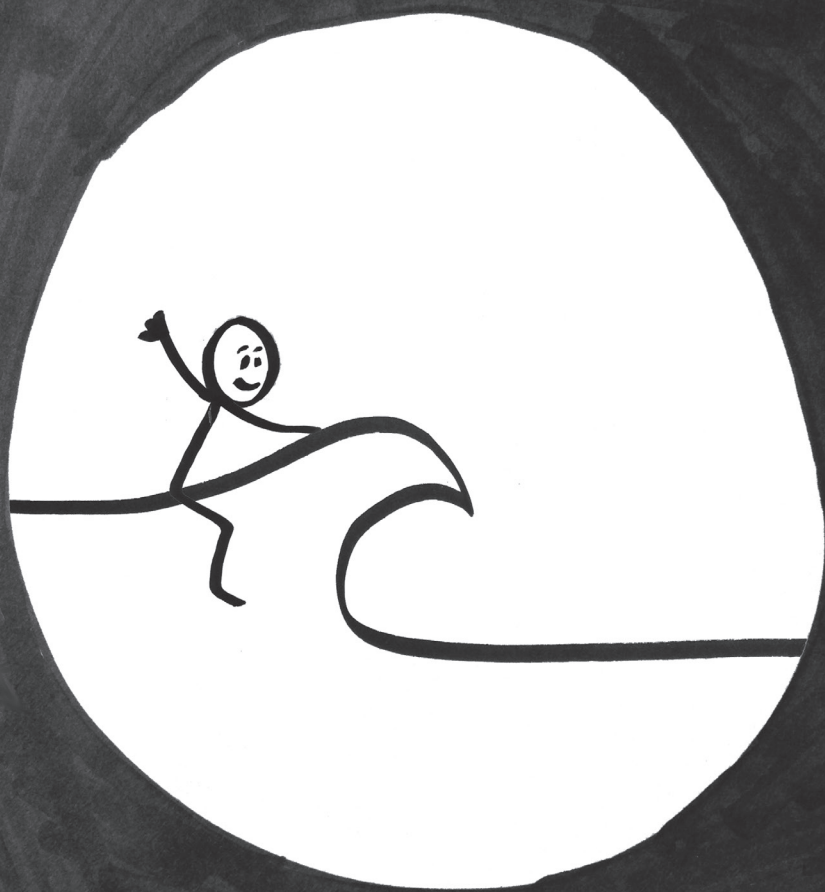
Je gedachten zijn je eigen unieke creaties en kunnen je leven veranderen.

Ze kunnen de manier veranderen waarop andere mensen – en zelfs het universum – met je omgaan.

En ze kunnen je wereld veranderen; hoe jij die waarneemt, hoe de wereld tegen jou aankijkt en hoe jij samengaat met alles om je heen.

Zonder de juiste denkgewoonten is het net zo moeilijk om je gedachten te bevatten als om een golf te vangen met een vlindernetje.

Hier volgen negen manieren om je eigen witte golf veilig aan land te krijgen.

Het gefluister van
de witte golf

blz. 7

1. Zwemmen,
niet drijven

blz. 11

9 GEWOONTEN OM

2. Maak je hoofd leeg

blz. 33

3. Voed je geest

blz. 55

4. Merk dingen op

blz. 81

5. Verander de werkelijkheid
(... sluit je ogen er niet voor)

blz. 97

6. Kweek een groot ego
en een klein ego

blz. 115

GROOT TE DENKEN

7. Ken je wapen

blz. 129

8. Reis met weinig bagage

blz. 143

9. Een gevoelige snaar

blz. 157

'Je krijgt hetzelfde als ieder ander –
een leven lang de tijd.'

Neil Gaiman, *Sandman*

Het
gefluister
van de
witte golf

Nog niet zo lang geleden wist je wat je kon verwachten.

Je werd geboren in de stad of het dorp waar je ook weer zou sterven en in de tussentijd hield je je ongeveer met dezelfde dingen bezig als je ouders.

Je nam hun werk over, hun middelen, overtuigingen en ambities.

De wereld om je heen bewoog zich maar langzaam voort en je toekomst zag er net zo uit als je verleden.

Om ver boven de realiteit uit te stijgen, had je maar een heel klein beetje fantasie nodig. Dus in die tijd gebeurde groots denken alleen in sprookjes.

We spoelen even vooruit naar het heden, nu je ogen over deze woorden glijden en alles volkomen veranderd is.

Tegenwoordig is fantasie niet langer iets uit sprookjes. Met je grenzeloze fantasie kun je nu zelf je toekomst uitstippelen.

De zekerheid van nu is dat alles verandert, dat alles mogelijk is en dat alles wat je maar kunt bedenken morgen werkelijkheid kan worden en kort daarna weer vergeten wordt.

De wereld verandert zo snel dat je alles alleen kunt bijbenen door wild en roekeloos te denken. Alleen om bij te blijven moet je al voorbij je doel mikken, zoals een boogschutter dat doet als hij een bewegend doelwit heeft.

Als je zelf je toekomst wilt bepalen, moet je nog verder gaan: laat je fantasie de vrije loop, breid je ambities uit, verleg je grenzen en denk almaar grootser.

Want uiteindelijk komt het erop neer dat je verbeeldingskracht de enige beperkende factor is. In een wereld waarin alles kan, wordt je leven ingeperkt door de grenzen van je denkvermogen.

Wie klein denkt, zal ook een bekrompen leven leiden. Wie de grenzen blijft verleggen, doet zichzelf nooit tekort.

Misschien zul je de uiterste grenzen van je verbeelding en ambitie nooit bereiken. Maar je zult er zeker niet overheen gaan.

Zoals alle dingen die je leven kunnen veranderen, vereist groot denken oefening. En de meeste mensen hebben dat jaren niet gedaan.

Vaak hebben we juist een bekrompen manier van denken, door de druk die we in ons dagelijks leven ervaren. Die druk is echt en laat zich niet zomaar wegwuiven. Maar met bekrompen denken kun je je leven niet veranderen zoals je dat wel kunt met je witte golven van inspiratie, inzicht en ambitie.

Mensen bouwen een kooi om zich heen. Ijzeren tralies van onzekerheid en niet-slim-genoeg hier, de mogelijkheid dat je een flater slaat daar, de goedkeuring van je omgeving, geldzorgen, en ga zo maar door. Zo ontstaat die kooi.

Terwijl je erin stapt, denk je misschien: het is maar voor even. Zodra deze zorgen achter de rug zijn, ben ik zo vrij als een vogeltje.

Maar de seconden tikken weg. En terwijl de tijd verstrijkt, verlies je het vermogen om groot te denken omdat je je blindstaart op alles wat je nog moet doen. Het gevaar is dat je dan niet meer leeft, maar slechts nog bestaat.

Een deskundige op het gebied van dierentuinen zei laatst iets over het leven van dieren in gevangenschap dat ook op mensen van toepassing is: 'Een lang leven vol evenwichtige maaltijden staat niet gelijk aan kwaliteit van leven en het plezier dat je eraan kunt beleven om je eigen beslissingen te nemen.'